V I Lenin

Några teser

Oktober 1915

Från redaktionen

Det material, som framläggs i detta nummer, visar vilket väldigt arbete vårt partis Petersburgs-kommitté har utfört. För Ryssland och för hela Internationalen är detta i sanning ett mönster för socialdemokratiskt arbete under ett reaktionärt krig, under de allra svåraste förhållanden. Petersburgs och Rysslands arbetare kommer att med alla krafter understödja detta arbete och föra det vidare på samma väg, mera energiskt, starkare och mera omfattande.

Utgående från anvisningarna av kamraterna i Ryssland skall vi här formulera några teser angående de mest aktuella uppgifterna för det socialdemokratiska arbetet.

1. Parollen om ”Konstituerande församlingen” är oriktig som självständig paroll, ty hela frågan rör sig n u om, vem som skall sammankalla den. De liberala accepterade denna paroll år 1905, ty man *kunde* tyda den som en av tsaren inkallad och med honom kompromissande institution. Det viktigaste är de ”tre valarna”* (demokratisk republik, konfiskering av godsägarnas jord och 8-timmars arbetsdag) med tillägg (jfr nr 9) av en appell till arbetarnas internationella solidaritet i kampen för socialismen, för att de krigförande ländernas regeringar störtas genom en revolution, och mot kriget.

2. Vi är emot deltagande i krigsindustrikommittéerna, som hjälper till att föra det imperialistiska, reaktionära kriget. Vi är för att valkampanjen skall utnyttjas, t. ex. genom att deltaga i valens första stadium *endast* i agitatoriskt och organisatoriskt syfte. Bojkott av riksduman kan det inte ens vara tal om. Det är *ovillkorligen nödvändigt* att deltaga i valen. Så länge vi i riksduman inte har representanter för vårt parti, måste allt vad som försiggår i duman utnyttjas ur den revolutionära socialdemokratins synpunkt.

3. De mest aktuella och brännande uppgifterna anser vi vara att befästa och utvidga det socialdemokratiska arbetet bland proletariatet, och därnäst att utvidga detta arbete till att omfatta landsbygdens proletariat, de fattiga bönderna och militären. — En ytterst viktig uppgift för den revolutionära socialdemokratin är att utbreda den börjande strejkrörelsen och genomföra den under de ”tre valarnas” paroll. I agitationen måste man giva kravet om krigets omedelbara avslutande tillbörligt rum. Bland andra krav får arbetarna inte glömma kravet på att arbetarnas representanter, medlemmarna av RSD:s arbetarfraktion, omedelbart bör återvända.

4. Arbetarrepresentanternas sovjeter och liknande institutioner måste betraktas som organ för upproret, som den revolutionära maktens organ. Dessa institutioner kan bringa varaktig nytta endast i samband med den politiska masstrejkens utbredning och i samband med upproret, i den mån detta förberedes, växer och vinner framgång.

5. Det sociala innehållet i nästa revolution i Ryssland kan endast vara proletariatets och böndernas revolutionärt-demokratiska diktatur. Revolutionen kan inte segra i Ryssland, utan att störta monarkin och de feodala godsägarna. Men dessa kan inte störtas utan att bönderna understödjer proletariatet. Det framsteg, som landsbygdens differentiering i ”bonde-godsägare” och lantproletärer utgör, har inte avskaffat Markovs & Co:s förtryck av

* De tre huvudkraven. — *Red*.

landsbygden. Liksom förut är vi ovillkorligen och under alla omständigheter för, att en *särskild* organisation för lant-*proletärerna* måste skapas.

6. Rysslands proletariat har till uppgift att slutföra den borgerligt-demokratiska revolutionen i Ryssland *för att* utlösa den socialistiska revolutionen i Europa. Denna andra uppgift har nu i utomordentligt hög grad närmat sig den första, men den förblir likväl en särskild och en andrahandsuppgift, ty det gäller *olika klasser*, som samarbetar med Rysslands proletariat: när det gäller den första uppgiften — Rysslands småborgerliga bondebefolkning; när det gäller den andra uppgiften — proletariatet i de övriga länderna.

7. Liksom tidigare anser vi det tillåtligt för socialdemokraterna att delta i en provisorisk revolutionär regering tillsammans med den demokratiska småbourgeoisien, men däremot inte med chauvinist-revolutionärerna.

8. Som chauvinist-revolutionärer betraktar vi dem, som önskar seger över tsarismen för att kunna segra över Tyskland — för att utplundra andra länder — för att befästa storryssarnas välde över Rysslands övriga folk o. s. v. Den revolutionära chauvinismens grundval är småbourgeoisiens klassläge. Den vacklar ständigt mellan chauvinismen (som hindrar den att vara konsekvent revolutionär t. o. m. ifråga om den demokratiska revolutionen) och den proletära internationalismen. De politiska representanterna för denna småbourgeoisie i Ryssland är för ögonblicket trudovikerna, socialistrevolutionärerna, Nasja Zarja, Tjcheidze-fraktionen, OK, hr Plechanov m. fl.

9. Om chauvinist-revolutionärerna skulle segra i Ryssland, så skulle vi vara emot att försvara deras ”fosterland” i detta krig. Vår paroll är mot chauvinisterna, även om de är revolutionärer och republikaner, *mot* dem och *för* det internationella proletariatets förbund för den socialistiska revolutionens genomförande.

10. På frågan om det är möjligt för proletariatet att spela den ledande rollen i den borgerliga ryska revolutionen, svarar vi: ja, det är möjligt, *om* småbourgeoisien i de avgörande ögonblicken svänger åt vänster; och den drivs åt vänster inte bara genom vår propaganda, utan även genom flera objektiva faktorer av ekonomisk, finansiell (krigets bördor), militär, politisk o. a. art.

11. På frågan om vad proletariatets parti skulle göra, ifall revolutionen förde det till makten under det nuvarande kriget, svarar vi: vi skulle föreslå *alla* krigförande makter fred på det villkoret, att kolonierna och *alla* avhängiga, förtryckta och icke likaberättigade folk befrias. Varken Tyskland eller England och Frankrike skulle under deras nuvarande regeringar anta detta villkor. Då vore vi tvungna att förbereda och föra ett revolutionärt krig, d. v. s. vi skulle inte bara med de mest energiska åtgärder genomföra hela vårt minimiprogram, utan även systematiskt börja resa till uppror alla de folk, som nu förtrycks av storryssarna, alla kolonier och avhängiga länder i Asien (Indien, Kina, Persien o. a.). Likaledes skulle vi — och detta i främsta rummet — resa Europas socialistiska proletariat till uppror mot dess regeringar och trots dess socialchauvinister. Det råder intet tvivel om, att proletariatets seger i Ryssland skulle skapa ovanligt gynnsamma förutsättningar för revolutionens utveckling både i Asien och i Europa. Detta har t. o. m. året 1905 bevisat. Och det revolutionära proletariatets internationella solidaritet är ett *faktum* trots opportunismens och socialchauvinismens smutsiga avskum. — Vi framlägger dessa teser för att få till stånd ett meningsutbyte med kamraterna, och i de följande numren av Centralorganet skall vi vidare utveckla våra åsikter.

Ffg. publicerade i *Sotsial-Demokrat* nr. 47, 13 oktober 1915

Eng. version i *Collected Works,* vol. 21, s. 401-406.

Svensk översättning i Lenin, *Samlade skrifter i urval*, bd. 9 s. 46-50